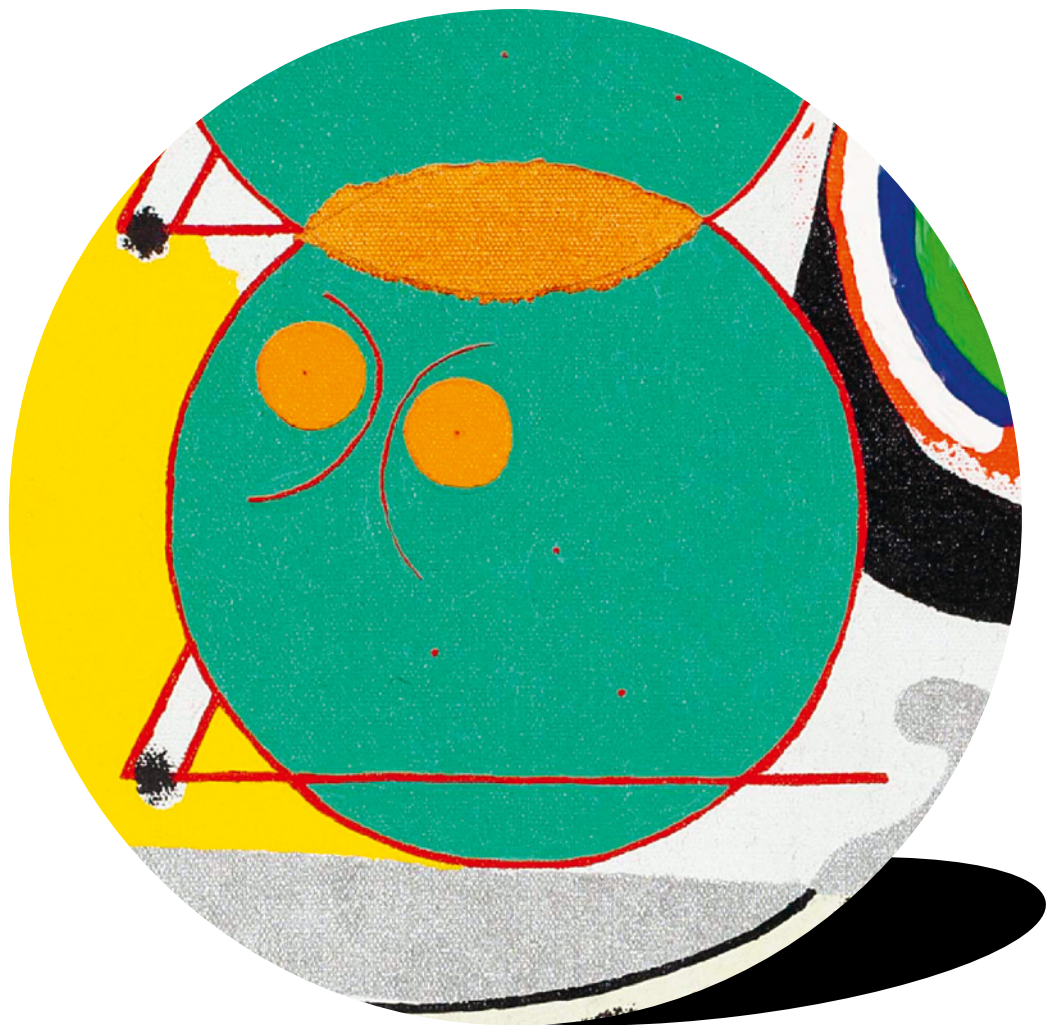

VERONIKA

LANDA

ZBLÍZKA

Veronika Landa (1979) patří mezi autor-ky, jejichž malířský jazyk má východisko v redukčních postupech streetartové scény a komiksové narace. Jednoduchý kresebný syntax se v díle umělkyně mění na bohatě strukturované experimentální pole forem sledující závažná osobní a společenská témata stejně jako sociální hry. Právě tematizace konkrétního problému se tu stává spojitou nádobou hledaného a voleného tvarosloví. To se buď ostře vymezuje vůči svému okolí, staví se na odpor, dramatizuje námět nebo ho na způsob prožívaného času obtéká a fixuje do stavu paměťové kapsy. Základním námětem autorčiny tvorby je figura v proměnách. Figura se tu stává pěšákem transformace, figurkou operující v hracím poli, vítězem i obětí zároveň. Prožívá otevřeně své vnitřní i vnější rozpornosti a neskrytě, naplno o nich vypráví. Tomu odpovídají rozehrané situační děje, v nichž se propojuje virtualita kolektivní hry s osobní bolestnou zkušeností.

Pozornost je tu cílena na polarity křehkosti a tvrdosti toho, co je v obraze zástupně figurováno. Zástupnost je velmi podstatnou složkou malířského výrazu Veroniky Landy. Dovoluje autorce v představené distanční rovině svobodně nakládat a vizuálně pracovat i s tématy, která jdou pod kůži společnosti, nebo jsou z ní vědomě vytěsňována, a inutují svým nezadatelným právem na konkrétní zviditelnění a reprezentaci. Metafora lidské zkušenosti je vložena především do pohybu, do kterého se figura z různých příčin a z různých důvodů dostává, nebo který ji doprovází či obklopuje. Proti sdílení zkušeností v menší

Veronika Landa (1979) is an author whose visual language originates in reductive approaches common in the street art scene and comic book narratives. In her work, this simple syntax transforms into a richly structured experimental field of forms that follow serious personal and societal topics, as well as social games. Exactly this sort of thematising of a specific problem becomes the connective vessel for explored and chosen syntax that either distinctly self-determines in opposition to its surroundings, dramatises the topic or flows around it in the experienced time and stores it in a time-pocket state. The base theme the author uses in her work is a changing figure which here becomes a pawn of transformation, a figurine in the playing field, simultaneously a winner and prey. It openly experiences its inner and external conflicts and frankly talks about them. The corresponding situational narratives play out the intersection of the virtuality of collective play with a painful personal experience.

Attention is focused here on the polarities of fragility and hardness of what is represented in the painting. Representation is a very important component of Veronika Landa's painting expression. It allows the author to freely handle and visually work with topics that penetrate under the skin of society, or are consciously displaced from it, and irritate with their inalienable right to specific visibility and representation. The metaphor for human experience is demonstrated primarily through motions that the figure, for different reasons and purposes, undergoes or which

či větší komunitě staví autorka osamělost, jako gesto pro jiný druh poznání, jehož obrysy už sdílet tak jednoduše nelze. Stejně podstatné z hlediska volených témat autorky je tedy i nucené zpomalení nebo zastavení lidského organismu, a to ať reálné či metaforické, jehož příčinou může být cokoliv, například změna zdravotního stavu jedince. Člověk se náhle ocitá mimo zaběhlé stereotypy a kontexty, v jakési nové krajině poznání, která vytváří zcela jiné zpětné vazby pro to, co bychom nazvali vědomí sebe v přeskládáných souvislostech. Lidské poznání na své reflexivní cestě opouští ritualizovanou zónu komfortní zóny a plně si ji uvědomuje jakoby zevnitř, coby společensky vystavěné lešení pokryté konvencemi a přijatelnými komunikátory, jejichž platnost není zase tak stabilní a nedotknutelná, jak by se na první pohled mohlo zdát. Tento přístup vzbuzuje v divákovi plíživý neklid.

accompany and surround it. The author places sharing experiences in smaller and larger communities into juxtaposition with loneliness which serves as a gesture for other kinds of understanding whose outlines cannot be so easily shared. Similarly significant, in terms of chosen topics, is also the forced deceleration or pausing of the human organism, whether real or metaphorical, that can be caused by anything, for example, the change in the individual's health. One suddenly finds themselves outside of familiar stereotypes and contexts in a sort of new landscape of understanding that creates completely new feedback for what we could call self-knowledge in rearranged contexts. On its reflective journey, human understanding leaves the ritualised comfort zone and fully experiences it from the inside as a societally constructed scaffolding, covered by conventions and acceptable com-

Obrazy Veroniky Landy působí organicky. Jsou fyzické a psychické zároveň. Vedle „pevných kostí“ kresebných forem klade autorka zranitelnost „měkkých tkání“. Všim potom prostupuje jakýsi „nervní systém“, který na způsob jemných vodičů, přenáší citlivost do různých částí díla. Některé obrazy dýchají zrychleně, jiné jsou v útlumu, jiné se probírají z umělé narkózy a pátrají po ztracených obrysech věcnosti, jako se potácíme v paměti, která byla náhle přerušena a jen pomalu se vrací zpět. Obraz stejně jako lidské tělo je obětí permanentní proměny. Autorka do svých děl integruje různé druhy zkušeností a prožitků. Od těch nejosobnějších až po ty přežaté, které nachází v různých výrazových platformách pop- či sub-kultury (film, hudba, móda apod.). Zvolený název výstavy – ZBLÍZKA – deklaruje především význam samotné formulace obrazu jako pohledu či vhledu, na které se po jejich spatření nezapomíná, jejichž otisk v lidském vědomí má podprahovou platnost.

communicators whose validity is not as stable and untouchable as it might seem at first glance. This approach generates a feeling of creeping unease in the spectator.

Veronika Landa's paintings feel organic. They are physical and psychological at the same time. Next to the “firm bone structure” of the drawings, the author places the fragility of the “soft tissue”. Everything is then permeated by a sort of “nervous system” which as a kind of soft conductor transfers sensitivity into different parts of the work. Some pieces are breathing fast, others are subdued, some are waking up from anaesthesia and are searching after lost outlines of substance, as we fumble around in a memory that was suddenly interrupted and only slowly returns to us. The painting, much like the human body, is a victim of permanent change. The author integrates various kinds of experiences into her art, from the most personal to ones that are

Obrázek je tu vizuálním odkrýváním zkušeností, před které se již nelze ve vnímání světa vrátit. Stávají se nedílnou součástí naší citlivosti, díky níž chápeme naši životní roli jako osudovou vrženost do kulís světa, který je neustále v pohybu a který se neustále transformuje. A my zákonitě s ním.

Petr Vaňous, Praha – Pecka,
prosince–leden 2022-23

appropriated and are found in different pop- or sub-cultural platforms of expression (film, music, fashion, etc.). The name of the exhibition – ZBLÍŽKA (UP CLOSE) – declares the meaning of the way a painting is formulated as a vision or an insight that cannot be forgotten after being observed, their imprint remains subconsciously in the human mind. The painting here represents revealing experiences where we cannot return to a time before in our perception of the world. They become an inseparable part of our sensitivity through which we understand our life roles and the way fate has thrown us into the scenery of the world constantly transforming and in motion. And we have to transform with it.

Petr Vaňous, Praha – Pecka,
December – January 2022-23

VERONIKA LANDA ZBLÍZKA

THE
WHITE
ROOM

20. 1. – 16. 2. 2023

kurátor: Petr Vaňous

Veronika Landa (1979), rezidentka Pragovky, absolvovala v l. 1995–2000 Střední uměleckopřírodovědnou školu v Praze (obor Užitá malba) a v l. 2002–2008 Akademii výtvarných umění v Praze (Ateliér Malba III, Škola prof. Michaela Rittsteina; Ateliér malba II, Škola doc. Vladimíra Skrepla). Pravidelně vystavuje od r. 2002. Mezi projekty, které dílo autorky zařadily do kontextu současného českého umění patří například Česká malba nultých let 21. století (Wannieck Gallery, Brno, 2011), Současná malba (NTK, Praha, 2012), Roviny v chaosu (Prague House Brussels, Brusel, 2015), Stavby Mysli (GASK, Kutná Hora, 2017), Flying inn (Pragovka Art District, Praha, 2019), Spolu jinak (Nová galerie, Praha, 2019) nebo KO-LABORACE (Pragovka Art District, Praha, 2021).

Veronika Landa (1979) is a Pragovka resident. In 1995–2000 she studied at the Secondary School of Applied Arts in Prague (majoring in Applied Painting) and in 2002 – 2008 at the Academy of Fine Arts in Prague (Painting Atelier III, School of Prof. Michael Rittstein; Painting Atelier II, School of Assoc. Vladimír Skrepl). She has been exhibiting regularly since 2002. Among the projects that place her work into the context of contemporary Czech art are, for example, Czech Painting of the Naught Years of the 21st Century (Wannieck Gallery, Brno, 2011), Contemporary Painting (NTK, Prague, 2012), Planes over the Chaos (Prague House Brussels, 2015), States of Mind (GASK, Kutná Hora, 2017), Flying inn (Pragovka Art District, Prague, 2019), Spolu jinak (Nová galerie, Prague, 2019) or KO-LABORACE (Pragovka Art District, Prague, 2021).

Autor textu / Author of text: Petr Vaňous

Překlad / Translation: Dora Rodríguez

Fotografie / Photo: Marcel Rozhoň

Grafický design / Graphic design: Pavel Ticho(ň)

PRAGOVKA ART DISTRICT

Pragovka Gallery

Kolbenova 923/34a – 190 00 Praha 9

METRO B – Kolbenova / TRAM – Poštovská

otevírací doba galerie: út–čt 14:00–20:00, pá–ne: 14:00–18:00

<https://x.pragovka.com>

MOUNT CAPITAL

Projekt je realizován s finanční podporou Ministerstva kultury ČR, hl. města Prahy a městské části Praha 9. / The project is realised with the financial support of the Ministry of Culture of the Czech Republic, the Capital City of Prague and the Prague 9 District.